

Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΝΩΣΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Χαρ. Τρικούπη 7α, 106 78 ΑΘΗΝΑ

τηλ: 210-88.16.583 e-mail: emdydas@tee.gr URL: www.emdydas.gr

Αρ. Πρωτ. : 9970

Αθήνα, 26/08/2026

Προς: Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου

Κοιν.: 1. Πρόεδρο και ΔΕ ΤΕΕ
2. Α' Βάθμιας ΕΜΔΥΔΑΣ
3. ΣΕΑΕΦΚ

Θέμα: Σχετικά με το Σχέδιο νόμου για το νέο πλαίσιο Στεγαστικής Αρωγής

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Η ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ είναι το ανώτερο όργανο των Διπλωματούχων Μηχανικών που εργάζονται στον Δημόσιο Τομέα, με συνδικαλιστικό αλλά και επιστημονικό χαρακτήρα. Απευθυνόμαστε σε εσάς σχετικά με το [Σχέδιο νόμου για το νέο πλαίσιο Στεγαστικής Αρωγής, το οποίο μόλις εισήχθη στη Βουλή για συζήτηση](#). Όπως θα γνωρίζετε οι Διπλωματούχοι Μηχανικοί αποτελούν τον κλάδο που διαχρονικά στελέχωσε και στήριξε το έργο της αποκατάστασης και ως εκ τούτου έχει συσσωρευτεί μεγάλη πείρα για τα θέματα αυτά από τους εμπλεκόμενους συναδέλφους μας.

Το υπό επεξεργασία σχέδιο νόμου επιχειρεί σημαντική αναμόρφωση του συστήματος στεγαστικής αρωγής μετά από φυσικές καταστροφές. Η επιτάχυνση των διαδικασιών, η ψηφιοποίηση, η απλοποίηση των διαδικασιών μπορούν να αποτελέσουν θετικά στοιχεία της μεταρρύθμισης, ώστε οι πολίτες να αποκτούν ταχύτερη και αποτελεσματικότερη προστασία. Το κρίσιμο ζήτημα, όμως, είναι η νέα διαδικασία να μην οδηγήσει σε **υποχώρηση του δημόσιου τεχνικού ρόλου**, σε αποδυνάμωση των υπηρεσιών αποκατάστασης ή σε απώλεια της συσσωρευμένης εμπειρίας του προσωπικού που επί χρόνια διαχειρίζεται φυσικές καταστροφές.

1. Διατήρηση ουσιαστικού δημόσιου τεχνικού ρόλου

Η στεγαστική αρωγή δεν είναι αποκλειστικά χρηματοδοτική ή διοικητική διαδικασία. Η αποκατάσταση ενός κτιρίου μετά από σεισμό, πυρκαγιά ή πλημμύρα αποτελεί σύνθετη τεχνική και δημόσια λειτουργία που συνδέεται με την ασφάλεια των κατασκευών, την προστασία των πολιτών, τη σωστή αξιοποίηση των δημόσιων πόρων και τη διατήρηση τεχνικής γνώσης στο Δημόσιο. Η νέα διαδικασία δεν πρέπει, επομένως, να περιορίσει την αρμόδια δημόσια υπηρεσία:

- στην πρώτη αυτοψία,
- στην αναγνώριση του δικαιούχου,
- στον υπολογισμό και την καταβολή της οικονομικής ενίσχυσης,

- και σε δειγματοληπτικούς ή δημοσιονομικούς ελέγχους εκ των υστέρων.

Πρέπει να διατηρηθεί ένας **ενιαίος δημόσιος τεχνικός κύκλος**, με διαφορετική ένταση ελέγχου ανάλογα με τη σοβαρότητα της βλάβης και τον τεχνικό κίνδυνο.

Στις απλές περιπτώσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται τυποποιημένες και ταχύτερες διαδικασίες, ψηφιακοί έλεγχοι και δειγματοληψία. Στις σοβαρές όμως βλάβες, στις επεμβάσεις στον φέροντα οργανισμό, στις σύνθετες αποκαταστάσεις και στα κτίρια αυξημένου κινδύνου πρέπει να διατηρείται **ουσιαστικός και προληπτικός δημόσιος τεχνικός έλεγχος**.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η σαφής διάκριση των ρόλων:

άλλο η δημόσια τεχνική κρίση για το αν η προτεινόμενη λύση αποκατάστασης είναι κατάλληλη και επαρκής,

άλλο ο πολεοδομικός έλεγχος των ΥΔΟΜ,

και **άλλο** ο έλεγχος από ελεγκτή δόμησης ότι η εγκεκριμένη λύση εφαρμόστηκε σωστά.

Η ψηφιοποίηση και το e-Άδειες αποτελούν εργαλεία της διαδικασίας· δεν μπορούν από μόνα τους να καθορίσουν ή να υποκαταστήσουν τις θεσμικές αρμοδιότητες της δημόσιας τεχνικής υπηρεσίας.

Συνεπώς, είναι σκόπιμο να κατοχυρωθεί στον ίδιο τον νόμο η ύπαρξη διαβαθμισμένου δημόσιου τεχνικού σταδίου αξιολόγησης της αποκατάστασης, όπου ο κίνδυνος και η πολυπλοκότητα το απαιτούν.

2. Κάθε μεταρρύθμιση προϋποθέτει οργανωτικά και στελεχιακά ισχυρή δημόσια υπηρεσία

Καμία νέα διαδικασία δεν μπορεί να λειτουργήσει μόνο με αλλαγές στη νομοθεσία και στα πληροφοριακά συστήματα.

Απαιτείται ταυτόχρονα:

- σαφής οργανωτική δομή,
- επαρκής αριθμός οργανικών θέσεων,
- στελέχωση με τις αναγκαίες ειδικότητες,
- διατήρηση της περιφερειακής επιχειρησιακής παρουσίας,
- δυνατότητα άμεσης κινητοποίησης προσωπικού μετά από μεγάλα καταστροφικά συμβάντα,
- εκπαίδευση και συστηματική μεταφορά τεχνογνωσίας.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει μεταβατικά την άσκηση των νέων αρμοδιοτήτων από τις υφιστάμενες υπηρεσίες μέχρι την έκδοση του νέου Οργανισμού. Αυτό αποτρέπει ένα άμεσο τυπικό κενό, δεν αρκεί όμως από μόνο του.

Χρειάζεται δεσμευτική σύνδεση της μετάβασης με την πραγματική επιχειρησιακή ετοιμότητα του νέου μηχανισμού. Η κατάργηση του προηγούμενου συστήματος πρέπει να είναι **το τελευταίο και όχι το πρώτο βήμα της μετάβασης**.

Πριν ενεργοποιηθεί πλήρως το νέο σύστημα πρέπει να έχουν εξασφαλιστεί οι νέες οργανικές μονάδες, οι αρμοδιότητές τους, η στελέχωση, η εκπαίδευση, τα πληροφοριακά εργαλεία και η πραγματική δυνατότητα εφαρμογής όλων των κρίσιμων σταδίων της διαδικασίας. Σε διαφορετική περίπτωση υπάρχει πραγματικός κίνδυνος μία νέα φυσική καταστροφή να βρει το παλαιό σύστημα καταργημένο και το νέο ακόμη μη επιχειρησιακό.

3. Άρθρο 36 – Από την παράταση στη σταθερή στελέχωση και στη διατήρηση της εμπειρίας

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το άρθρο 36, το οποίο αφορά τις συμβάσεις του υπηρετούντος προσωπικού. Η παράταση των συμβάσεων είναι αναγκαία για να αποφευχθεί άμεσο λειτουργικό κενό. Δεν αποτελεί όμως από μόνη της πολιτική στελέχωσης. **Μεγάλο μέρος του σημερινού προσωπικού υπηρετεί στις δομές αποκατάστασης επί περίπου οκτώ χρόνια και έχει διαχειριστεί διαδοχικά σεισμούς, πυρκαγιές και πλημμύρες.** Έχει αποκτήσει εξειδικευμένη εμπειρία:

- στις αυτοψίες και στους επανελέγχους,
- στη διάγνωση και αξιολόγηση βλαβών,
- στους φακέλους στεγαστικής αρωγής,
- στην έκδοση διοικητικών πράξεων,
- στις αποστολές σε πληγείσες περιοχές,
- και στην άμεση διαχείριση πραγματικών καταστροφικών συμβάντων.

Η εμπειρία αυτή δεν αποτελεί μόνο ατομικό προσόν των εργαζομένων. Αποτελεί **θεσμική μνήμη και λειτουργικό κεφάλαιο του Δημοσίου**. Γι' αυτό το άρθρο 36 δεν πρέπει να εξαντλείται σε μία ακόμη ημερολογιακή παράταση. Η πολύχρονη εξειδικευμένη εμπειρία του ήδη υπηρετούντος προσωπικού πρέπει να αξιοποιηθεί ουσιαστικά στη διαδικασία οριστικής στελέχωσης και όχι απλώς να αναγνωριστεί τυπικά. Συμφωνώντας και με τις προτάσεις του ΣΕΑΕΦΚ υποστηρίζουμε μία συνολική μεταβατική διαδρομή:

Πρώτον, αδιάλειπτη συνέχιση της υπηρεσίας μέχρι να ολοκληρωθεί πραγματικά η διαδικασία στελέχωσης, ώστε να μην υπάρξει εργασιακό ή επιχειρησιακό κενό.

Δεύτερον, πρόβλεψη επαρκών οργανικών θέσεων, σε αντιστοιχία με τις πραγματικές ανάγκες των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών.

Τρίτον, ειδική διαδικασία μέσω ΑΣΕΠ, με αντικειμενικά κριτήρια και ουσιαστική, αυξημένη και καθοριστική αξιοποίηση της αποδεδειγμένης συναφούς εμπειρίας που έχει αποκτηθεί στον ίδιο τον μηχανισμό αποκατάστασης.

Τέταρτον, μεταβατική εγγύηση για το υπηρετούν προσωπικό που θα συμμετάσχει νόμιμα στη διαδικασία αλλά δεν θα καταλάβει οργανική θέση, ώστε να μην απολεσθεί προσωπικό με πολύχρονη εξειδικευμένη εμπειρία και μαζί του κρίσιμη τεχνογνωσία της υπηρεσίας.

Η παρέμβαση αυτή αφορά την πολυετή και ώριμη εκκρεμότητα του προσωπικού των υπηρεσιών Αποκατάστασης και Κρατικής Αρωγής και δεν προϋποθέτει μεταβολή της ήδη προβλεπόμενης ρύθμισης για το προσωπικό της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας.

4. Υγεία και Ασφάλεια – εκκρεμότητα που δεν μπορεί να παραμένει

Η απουσία ειδικού και συγκροτημένου πλαισίου Υγείας και Ασφάλειας για προσωπικό που εκτελεί αποστολές πεδίου σε πληγείσες περιοχές, εισέρχεται σε κτίρια με βλάβες και εργάζεται συχνά σε συνθήκες αυξημένου κινδύνου αποτελεί πλέον αδικαιολόγητη θεσμική καθυστέρηση. Η εκκρεμότητα αυτή βρίσκεται, μάλιστα, σε προφανή αντίφαση με την εκσυγχρονιστική κατεύθυνση του ίδιου του σχεδίου νόμου.

Η αναμόρφωση του πλαισίου στεγαστικής αρωγής αποτελεί κατάλληλη ευκαιρία για την οριστική κάλυψη του κενού, με θεσμική πρόβλεψη ειδικού πλαισίου Υγείας και Ασφάλειας, εκτίμησης κινδύνου,

κατάλληλου εξοπλισμού και μέσων προστασίας, εκπαίδευσης και σαφών πρωτοκόλλων για τις εκτός έδρας επιχειρησιακές αποστολές.

Η Υγεία και Ασφάλεια του προσωπικού δεν αποτελεί παράπλευρο εργασιακό ζήτημα, αλλά προϋπόθεση ασφαλούς και αξιόπιστης λειτουργίας του ίδιου του δημόσιου μηχανισμού αποκατάστασης.

Συμπερασματικά, η μεταρρύθμιση της στεγαστικής αρωγής μπορεί και πρέπει να είναι ταχύτερη, απλούστερη και ψηφιακή. Για να αποτελέσει όμως πραγματική πρόοδο, πρέπει ταυτόχρονα να διατηρήσει την τεχνική ικανότητα του Δημοσίου και να εξασφαλίσει έναν σταθερά στελεχωμένο, έμπειρο και επιχειρησιακά διαθέσιμο μηχανισμό αποκατάστασης φυσικών καταστροφών. Η τεχνική γνώση και η εμπειρία που έχει συσσωρεύσει ο δημόσιος μηχανισμός δεν πρέπει να χαθούν κατά τη μετάβαση στο νέο σύστημα.

